

erkender, at han blev foranlediget af det ærede Medlem for Rønne (Blem) til at komme ind paa Sagen — har omtalt det, og da han allerede nu paa Forhaand har benægtet, at saaledes laa Forholdet under hans Ordførerskab for Venstre-Reformpartiet, maa jeg henvise det ærede Medlem til at se, hvad han har udtalt, og som findes i Rigsdagstidenden. I sit Tilsvaer til det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) siger det ærede Medlem, der da stod som Ordfører for Venstre-Reformpartiet: „Det ærede Medlem, som sidst talte“ — det var det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds — „kan takke det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) for, at dette Forslag bliver behandlet paa den Maade, det bliver behandlet paa. Hvis det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds havde i hele sin Holdning her i Rigsdagen og ogsaa ude i Landet indrømmet, at naar han selv og hans Partifæller havde været med til at stemme for Underofficerslønningslovene saavel til Hæren som til Marinen, saa vare det ærede Medlems Parti og han heller ikke i Stand til at bebrejde os andre, at vi gavede de til at udbetale de deraf følgende Forhøjelser af Lønningerne følgende Bevillinger, saa var Forholdet et andet.“ Jeg kan ikke gøre ved, at denne Sætning er lidt lang. Altsaa, deri ligger akkurat det, som jeg her har fremhævet, og som jeg vilde have indskrænket mig til at fremhæve, hvis ikke Diskussionen . . . (En Stemme: Hvor findes det i Tidenden?). Det er Spalte 4473 (En Stemme: Hvilken Aargang?). Aargangen fra i Fjor. Udtalelsen er ganske vist ikke lagret meget, men den er dog nok saa meget, at den er god alligevel.

Det ærede Medlem har ogsaa i en anden Form tilkendegivet dette som Grunden for Venstre-Flertallet her i Salen til at nægte denne Bevilling for en Tid, og jeg finder, at denne Holdning fra Flertallets Side har været fuldkommen korrekt. Men det er et Standpunkt, som kun skal holdes paa Tid og holdes netop saa længe, som det er nødvendigt, for at det kan trænge igennem, hvor hul Socialdemokraternes Agitation har været paa dette Omraade. Jeg tror, at dette nu er trængt igennem, nu er det tilstrækkelig godtgjort, hvad d'Hrr. Socialdemokraternes Agitation er værd, og det glæder mig derfor, at vi — efter at vi paany ved anden Behandling i Aar havde Lejlighed og Adgang til at demonstrere det, som det var nødvendigt at faa

frem for at vise Socialdemokraternes hule Agitation — nu ved tredje Behandling kunne bevilge Pengene, saa at Arbejderne ingen Skade lide ved denne Demonstration, om jeg saa maa sige, som vi foretog ved anden Behandling over for Socialdemokraterne. Vi have altsaa opnaaet ved anden Behandling at konstatere, hvilken Værdi Socialdemokraternes Agitation har, medens vi nu ved tredje Behandling bevilge Pengene, saa at Arbejderne faa dem lige saa tidligt, som hvis vi havde bevillet dem ved anden Behandling. (K. M. Klausen: De fik intet i Fjor). Det er rigtigt, de maatte undvære Pengene et Aar, ellers lærte de ikke at forstaa, hvad Socialdemokraternes Agitation betyder. Nu da de havde mistet Pengene i Fjor og have set os nægte dem igen ved anden Behandling i Aar, havde de en temmelig stærk Frygt for — det ved jeg af personlig Erfaring —, at de skulde miste dem ogsaa i Aar. Jeg kan oplyse ærede Medlemmer om, at efter Finanslovbetænkningens Afgivelse kom der Repræsentanter for Orlogsværftets Arbejdere til mig og beklagede sig over Nægtelsen, og jeg maatte da henholde mig til det ærede Medlem for Ringsted og hans Udtalelser paa Venstres Vegne. Det var jo fuldkommen rigtigt og klart. Jeg sagde til dem: Saadan og saadan er det. Der er nogle Folk i Rigsdagen, som tage Patent paa at være Arbejdernes Venner og Beskyttere, og nu har det været nødvendigt at statuere et Eksempel, men disse Forhold kunne jo hurtig ændres, og jeg skal sige Dem, at jeg gerne skal være med til om muligt allerede til 3die Behandling at faa Forslaget gennemført. Dette har jeg sagt til Repræsentanterne for Orlogsværftets Arbejdere, allerede kort efter at vi havde taget den Stilling, vi toge ved vor Indstilling til anden Behandling, idet jeg betonedede overfor dem, at nu have vi fra Venstres Side formentlig opnaaet det fornødne i Henseende til at konstatere, hvad Socialdemokraternes Agitation er værd, naar de bebrejde os, at vi forhøje Militærudgifterne. Det er det samme, som er kommet frem Gang efter Gang angaaende Forhold af denne Beskaffenhed.

Det er mig derfor en særlig Glæde nu at kunne anbefale at vedtage de 20 Øres Tillæg til 3die Behandling, thi jeg tror, at man ude paa Orlogsværftet nu har en klar Forstaaelse af, hvad det betyder, naar Socialdemokraterne angribe Venstre med den Paastand, at Venstre forhøjer Militærudgifterne, uagtet Forhøjelsen skyldes de